

неможливим. При нульовій ставці відсотка капітал не приносить доходу. Тому ті, хто виступає за «безвідсоткову економіку», мають визнати, що в такій економіці капітал існувати не зможе.

Таким чином, вивчення особливостей функціонування ринку капіталу у країнах ісламського світу є цікавим та необхідним.

Література:

1. Барановский К. Исламская альтернатива // Закон. Финансы. Налоги. М., 2001, № 3. С. 2-4.

2. Благородов А.В. Банковская система Ирака // Коринф. М., 2000, № 26. С. 9-12.

3. Бокари Ф. Исламский банк развития // Карьера и менеджмент. М., № 27.9. 2000. С. 13-19.

4. Исламские финансовые круги – один из элементов исламского возрождения. // Экономика и управление в зарубежных странах. М., 1997, № 3. С. 3-7.

5. Исламские финансовые отношения и перспективы их осуществления в российском мусульманском сообществе. Материалы Шестого Всероссийского семинара руководителей духовных управлений мусульман // Составители М. Муртазин, Г. Нуруллина. М., 2004. С. 144.

6. Исламские финансы в современном мире. Экономические и правовые аспекты // Составитель и отв. ред. Р. И. Беккин. М., 2004. С. 288.

ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ЕКОНОМІКА

Приходько Д.О., к.е.н.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Поняття «Підприємництво» та «Економіка» досить докладно і глибоко розкриті в економічній літературі. Однак прямої відповіді на питання, як вони пов'язані, до сих пір немає. Метою доповіді і стало рішення цієї проблеми. На думку доповідача найбільш ефективно цю проблему можна вирішити тільки за допомогою методик 2С70 і ВЕО через визначення основних законів, або сутностей підприємництва та економіки.

Сутність і основний закон економіки визначається як організація будь-якої вартості в будь-якій економіці [1]. Підприємництво характерно тільки для частини економіки – для економіки підприємства (від слів «предприятъ», «робити»). Підприємництво – це організація теж вартості, але тільки особливої її форми – додаткової вартості, вартості, одержуваної тільки за рахунок впровадження нововведень; це створення додаткового прибутку. Вся інша вартість підприємства створюється бізнесом. Отже, підприємництво – це частина, особлива форма економіки, яка сформувалася значно пізніше її основних аспектів. Як відомо вперше термін і поняття «Підприємництво» ввів ірландський вчений-економіст Річард Кантільон (1680-1734) [2].

У формування різних аспектів поняття «Підприємництво» вніс свій внесок також Ж-Б. Сей – він пов'язував підприємництво з організацією людей у межах господарської діяльності. А. Сміт бачив в підприємця власника власності. Д. Ріккардо і К. Маркс розглядали підприємців як бізнесменів, капіталістів. Найбільш повно охарактеризував підприємця Й. Шумпетер. Основними функціями підприємництва він називає: виготовлення нового блага або старого блага нової якості; освоєння нового ринку збуту, джерел сировини або напівфабрикатів; впровадження нового способу виробництва, здійснення відповідної реорганізації виробництва. Ф-А. Хайек пов'язував підприємництво, перш за все, з особистою свободою, яка дозволяє людині раціонально розпоряджатися своїми здібностями, знаннями, інформацією і доходами. П. Друкер доповнює підприємництво функціями використання нових ресурсів, освоєння організаційних та управлінських нововведень.

На думку автора доповіді, відміну підприємництва та економіки необхідно відзначати і в їх парадигмах. До теперішнього Бабайловим В.К. розроблені три парадигми (минула, справжня і майбутня) як підприємництва, так і економіки.

Три парадигми економіки – це три глобальні стратегії організації вартості витрат відповідної ручної, машинної та впроваджувальної праці. Три парадигми підприємництва – це три глобальні стратегії організації додаткового прибутку за рахунок впровадження відповідно: продуктивних нововведень (організації продуктивних інновацій); технологічних нововведень (організації технологічних інновацій); методологічних нововведень (організації методологічних інновацій).

Проведений аналіз дозволяє зробити висновок: підприємництво є частиною, особливою формою економіки.

Література:

1. Бабайлов В.К. Теория метода: монография / В.К. Бабайлов. – Х.: ХНАДУ, 2011. – 232 с.
2. Бартенев С.А. Экономические теории и школы (история и современность): Курс лекций / С.А. Бартенев – М.: БЕК, 1996. – 352 с.

ПРИНЦИПИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ОЕСР В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

*Прокопенко М.В., старший викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

З точки зору ОЕСР (Організація економічного співробітництва і розвитку) основними принципами корпоративного управління є:

1. Дотримання прав акціонерів і забезпечення рівності.
2. Збереження інтересів акціонерів, клієнтів, співтовариств, ділових партнерів, співробітників і інших зацікавлених сторін.